

Załącznik nr 1

LISTA KRYTERIÓW OCENY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Poniższa lista zawiera zbiorcze zestawienie aspektów istotnych w ocenie różnego typu zajęć akademickich (wykład, ćwiczenia, seminarium, proseminarium, konwersatorium). Podczas hospitacji i przy ocenie konkretnych zajęć należy uwzględnić ich specyfikę oraz dostosować do niej poniższe kryteria. Opis każdego aspektu ma charakter otwarty i może zostać uzupełniony o czynniki ważne dla danej dziedziny lub przedmiotu.

Ocenię / samoocenię każdego aspektu służy skala 0 – 5 punktów, której nie należy porównywać do ocen szkolnych. Pięć punktów przyznaje się za bardzo dobre zrealizowanie aspektu w czasie obserwowanych zajęć. Mniejsza liczba punktów za dany aspekt może służyć jako punkt wyjścia do refleksji nad możliwością zastosowania trafniejszych działań i rozwiązań, służących poprawie jakości kształcenia. Punkt 11 *protokołu hospitacji* (Wnioski hospitacyjne) służy sformułowaniu oceny opisowej (jeśli osoba hospitująca widzi taką potrzebę) oraz uwzględnieniu innych aspektów, które nie występują w punktach A – J.

Z uwagi na różne podejścia do kwestii zapowiadania hospitacji zajęć proponowana jest następująca procedura: dyrektor ds. dydaktycznych w instytutach / pełnomocnik dziekana ds. studenckich w katedrach ogłasza w jednostce przedział czasowy, kiedy będzie prowadzona akcja hospitacyjna oraz grupę osób wizytujących zajęcia. Każdy pracownik niesamodzielny poddany jest hospitacji raz na dwa lata (w związku z oceną okresową), a doktorant raz w semestrze.

Lista kryteriów i aspekty poddane ocenie / samoocenie w czasie hospitacji:

A. Przygotowanie do zajęć

przemyślenie celu zajęć / treści, które mają zostać przedstawione w sposób systematyczny i uporządkowany / struktury zajęć / doboru technik dydaktycznych (m. in. w zakresie prezentacji, testowania, oceniania) / środków dydaktycznych / czasu poszczególnych faz zajęć / zadania domowego dla studentów; **przygotowanie** mediów / pomocy dydaktycznych dla studentów (m. in. kart pracy, zestawów ćwiczeń, prezentacji multimedialnej, nagrań, rekwizytów do gier, słowników);

B. Zgodność zajęć z opisem w systemie USOS / sylabusie

Hospitowane zajęcia są małą częścią w całościowej i spójnej koncepcji kształcenia w danej specjalności. Opis każdego przedmiotu jest umieszczony w systemie USOS, dostępnym dla studentów, nauczycieli, władz, instytucji dokonujących ewaluacji. Hospitowane zajęcia powinny być zgodne z sylabusie, programem danej specjalności i specjalizacji oraz opisem w systemie USOS w zakresie celów, treści, literatury, efektów kształcenia, metod i kryteriów oceniania.

C. Stopień realizacji celów hospitowanych zajęć

Precyzyjne sformułowanie celu zajęć jest jednym z ważniejszych zadań nauczyciela. Realizacji zakładanych celów powinno służyć każde działanie dydaktyczne podczas zajęć.

Zrealizowanie celu / celów na zajęciach świadczy m. in. o dobrym przygotowaniu do zajęć, dokonaniu właściwych wyborów dydaktycznych, sprawnej organizacji pracy na zajęciach, o kompetencjach nauczyciela. Możliwe jest także dostosowanie przebiegu zajęć i tym samym modyfikacja celu w zależności od potrzeb konkretnej grupy studentów i rozumienia przedstawianych treści.

D. Struktura zajęć

Struktura zajęć powinna być logiczna i spójna.

Na każdym zajęciach należy przedstawić studentom ich cel i na koniec je podsumować.

Ważne jest zachowanie odpowiednich proporcji między poszczególnymi fazami.

Na zajęciach może okazać się przydatna umiejętność modyfikacji planu i przebiegu zajęć w zależności od sytuacji lub stopnia (nie)przygotowania studentów. W czasie zajęć powinna mieć miejsce refleksja nad strategiami uczenia się i zachęta do samooceny.

W odniesieniu do wykładu ważna jest prezentacja jego celu i struktury, nawiązywanie do wcześniej przedstawianych zagadnień, stymulowanie do antycypowania treści, porównywania, wnioskowania, nawiązywanie i odwoływanie się do wiedzy i doświadczeń studentów w fazach interaktywnych wykładu.

E. Pomoce dydaktyczne

Przygotowanie pomocy dydaktycznych jest nieodłącznym elementem pracy nauczyciela. Każda pomoc dydaktyczna powinna wspierać proces nauczania, służyć realizacji celów zajęć i spełniać określone standardy.

Przykłady:

1. Teksty (np. autentyczne) powinny być aktualne, trafnie dobrane do poziomu grupy, obudowane zestawem ćwiczeń, opatrzone informacją o źródle pochodzenia tekstu. Warto zrobić listę nowych jednostek leksykalnych, zadbać o jakość kopii tekstów, przemyśleć etap zapoznania się studentów z tekstem (np. czytanie krótszych tekstów na zajęciach, a dłuższych przed zajęciami).
2. Na zajęciach językowych często posługujemy się materiałami wizualnymi (stosujemy m. in. obrazki, fotografie, rysunki, schematy). Należy zadbać o jakość wydruku, wielkość pomocy, ich czytelność.
3. Zestawy ćwiczeniowe / karty pracy/ testy - bardzo ważna jest jakość techniczna przygotowanych materiałów (m. in. ich dostosowanie do potrzeb studentów z niepełnosprawnością), a także sposób formułowania poleceń do poszczególnych zadań.
4. Materiały filmowe wymagają podjęcia decyzji, kiedy studenci powinni się z nimi zapoznać (na zajęciach lub przed zajęciami). Nadrzędną kategorią przy podejmowaniu tej decyzji jest cel dydaktyczny zajęć.
5. Prezentacja multimedialna jest obecnie często stosowaną pomocą dydaktyczną. Mimo oczywistych zalet należy mieć świadomość zagrożeń związanych z zastosowaniem tego środka. Negatywne oceny studentów otrzymują prezentacje ze zbyt dużą ilością slajdów, z nadmiarem tekstu lub animacji na poszczególnych slajdach, ze zbyt małą czcionką liter, odczytywane przez nauczyciela z ekranu lub komputera.

F. Wykorzystanie czasu zajęć

Rzetelne przygotowanie się do zajęć i dobra organizacja pracy powinny przyczynić się do optymalnego wykorzystania czasu. Tempo zajęć należy dostosować do możliwości grupy studenckiej. Zbyt długi czas na przeczytanie tekstu lub rozwiązanie zadań może powodować dekoncentrację studentów i spadek motywacji do pracy. Zbyt szybkie tempo lub wydawanie kilku poleceń równocześnie wprowadza chaos i nerwowość, a także uniemożliwia studentom zastanowienie się nad zadaniem oraz zaplanowanie odpowiedzi.

Bardzo ważna jest punktualność nauczyciela (zgodne z planem rozpoczęcie i zakończenie zajęć).

G. Techniki dydaktyczne

W celu optymalnej realizacji celów zajęć oraz motywowania studentów do pracy nauczyciel akademicki powinien korzystać z różnorodnego repertuaru technik dydaktycznych.

Przykłady (szczególnie w odniesieniu do ćwiczeń z praktycznej nauki języka danej specjalności):

1. Wyjaśniając znaczenie nowych jednostek leksykalnych możemy stosować m. in. tłumaczenie, opis, synonimy, antonimy, definicje, mimikę i gesty, wyjaśnienie z kontekstu.
2. Używanie przez studentów poznanych struktur i jednostek leksykalnych w nowych sytuacjach komunikacyjnych, możliwe jest w zadaniach typu przeprowadzenie wywiadu, tworzenie dialogu, podanie argumentów, uzasadnienie, prezentacja wad i zalet udzielenie wskazówek, opowiedzenie z perspektywy wybranego bohatera itp.
3. Poprawa błędów studentów wymaga przemyślanego wyboru stosownych technik, uwzględniających np. wycofaną postawę studentów.

H. Kompetencja językowa nauczyciela

Nauczyciel akademicki jest dla studentów Wydziału Neofilologii wzorcem językowym nie tylko w zakresie języka obcego, ale i ojczystego. Należy rozważyć zakres i proporcje używania języka specjalności i ojczystego, zasadność użycia języka ojczystego na zajęciach z praktycznej nauki języka specjalności. Istotnym zadaniem nauczyciela jest także dbanie o jakość języka używanego przez studentów (obcego i ojczystego) oraz stosowanie optymalnych sposobów poprawy błędów (w czasie lub po wypowiedzi).

I. Relacja nauczyciel - studenci

Prawidłowa relacja nauczyciela ze studentami (z poszczególnymi osobami i z grupą) jest jednym z czynników warunkujących osiągnięcie sukcesu dydaktycznego. Budowanie jej wymaga od nauczyciela akademickiego wielu różnorodnych umiejętności, m. in. zaangażowania, otwartości, tolerancji, dyplomacji, empatii, taktu, życzliwości, systematyczności, konsekwencji.

Postawa nauczyciela i podejmowane działania są czynnikami warunkującymi jakość atmosfery na zajęciach. Pożądane jest tworzenie atmosfery wzajemnego szacunku, sprzyjającej intensywnej pracy.

Ważną rolę odgrywają działania nauczyciela wdrażające studentów do samodzielnej pracy, mające na celu rozwijanie umiejętności pracy w mniejszych i większych grupach, zachęcające do refleksji, kreatywności, wypowiedzenia własnego zdania. Działaniom tym powinna towarzyszyć gotowość

nauczyciela do odpowiadania na pytania studentów, nadzorowania kolejnych etapów ich pracy, udzielania wskazówek i rad.

Istotne jest także stworzenie listy obiektywnych kryteriów oceny osiągnięć oraz zbudowanie czytelnego i sprawiedliwego systemu oceniania efektów kształcenia.

J. Postawa studentów

Postawa studentów na zajęciach jest często miarą sukcesu dydaktycznego nauczyciela i pochodną jego kompetencji. Aktywność studentów, ich motywacja, zainteresowanie, dociekliwość, chęć zadawania pytań, gotowość do współpracy, postawa wyrażająca szacunek świadczą o osiągnięciu zakładanych celów dydaktycznych i tworzeniu pozytywnej relacji między podmiotami procesu dydaktycznego.

Autorefleksja hospitowanego nauczyciela (poza punktacją, punkt 10 arkusza hospitacji)

Po hospitacji zajęć zaleca się osobom hospitowanym wypełnienie arkusza autoewaluacji, który może stanowić punkt wyjścia w rozmowie ewaluacyjnej. Osoba hospitowana przekazuje wypełniony arkusz osobie hospitującej, która porównuje swoją ocenę poszczególnych aspektów z samooceną nauczyciela i analizuje stopień refleksyjności nauczyciela w odniesieniu do działań dydaktycznych. W czasie rozmowy ewaluacyjnej zachęca do zastanowienia się nad rolą refleksji w codziennej praktyce dydaktycznej.

Ostateczną decyzję o zleceniu wypełnienia arkusza autoewaluacji podejmuje osoba hospitująca (decyzja powinna być odnotowana w punkcie 10 protokołu hospitacji).